QURAN (FINNISH)

7 - AL-AÅ½RAAF (Rajamuurin suura)

1. Alif, Laam, Miim, Saad.

2. TÃ¤mÃ¤ Kirjoitus on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty, - siitÃ¤ Ã¤lkÃ¶Ã¶n olko huolta povessasi - varoittaaksesi ihmisiÃ¤ sen perusteella, ja oikeauskoisille on se muistutukseksi.

3. Noudattakaa sitÃ¤, mikÃ¤ on Herranne teille lÃ¤hettÃ¤mÃ¤Ã¤, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ seuratko keitÃ¤kÃ¤Ã¤n muita, liittokumppaneiksi otaksuttuja. Mutta vÃ¤hÃ¤t pidÃ¤tte te mielessÃ¤nne!

4. Kuinka monta kaupunkia olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt! Ja rangaistuksemme kohtasi heidÃ¤t yÃ¶llÃ¤ tai heidÃ¤n pÃ¤ivÃ¤llislepohetkenÃ¤Ã¤n.

5. Ja rangaistuksemme kohdatessa heidÃ¤t eivÃ¤t he voineet muuta sanoa puolustuksekseen kuin: Â»Olemme totisesti vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤!Â»

6. Ja totisesti alistamme kuulusteltaviksemme ne, joille (sanamme julistajia) lÃ¤hetÃ¤mme, ja totisesti kuulustelemme myÃ¶s lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤mme,

7. ja tietÃ¤en asiat me osoitamme heille kaikki (heidÃ¤n tekonsa); emmehÃ¤n Me (heidÃ¤n luotaan) poissa ollut.

8. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ punnitaan itse Totuuden punnuksilla, ja ne, joiden vaakakuppi painuu raskaana, ovat onnellisia.

9. Mutta ne, joiden vaakakuppi jÃ¤Ã¤ keveÃ¤ksi, ovat sielunsa kadottaneita ihmisiÃ¤, koska suhtautuivat vÃ¤Ã¤rin MeidÃ¤n tunnusmerkkeihimme.

10. Olemmehan suonut teille vallan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja taannut teille siellÃ¤ elinehdot. Mutta vÃ¤hiin raukeavat teidÃ¤n kiitoksenne.

11. MehÃ¤n totisesti loimme teidÃ¤t ja sitten muodostimme teidÃ¤t; senjÃ¤lkeen sanoimme enkeleille: Â»Langetkaa kumartaen ihmisen (Aadamin) eteen!Â» Niin heittÃ¤ytyivÃ¤t he kaikki maahan paitsi Iblis (tyytymÃ¤tÃ¶n); hÃ¤n ei kumartanut.

12. HÃ¤n (Jumala) sanoi: Â»MikÃ¤ estÃ¤Ã¤ Sinua kumartamasta, kun MinÃ¤ sinua kÃ¤sken?Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ olen parempi kuin hÃ¤n; SinÃ¤ olet luonut minut tulesta, mutta hÃ¤net SinÃ¤ olet luonut savesta.Â»

13. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»SyÃ¶ksy alas tÃ¤Ã¤ltÃ¤! Sinun ei sovi olla ylpeÃ¤. Pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤! Totisesti kuulut viheliÃ¤isiin.Â»

14. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»PidennÃ¤ minun aikaani siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, kunnes heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista!Â»

15. Jumala sanoi: Â»Katso, olet saava odotusaikaa.Â»

16. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»Koska olet saattanut minut pois (oikealta)tieltÃ¤, olen minÃ¤ totisesti vÃ¤ijyvÃ¤ niitÃ¤, jotka vaeltavat Sinun oikeata tietÃ¤si.

17. Ja silloin kÃ¤yn heidÃ¤n kimppuunsa sekÃ¤ edestÃ¤ ettÃ¤ takaa, sekÃ¤ oikealta ettÃ¤ vasemmalta, ja useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t tule olemaan Sinulle kiitollisia.Â»

18. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»Pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤, SinÃ¤ kunniaton ja karkoitettu! Ja mitÃ¤ tulee niihin heistÃ¤, jotka seuraavat sinua, kyllÃ¤ tÃ¤ytÃ¤n helvetin teillÃ¤ kaikilla.

19. Mutta SinÃ¤, ihminen (Aadam), asusta itse paratiisissa vaimosi kanssa! Ja syÃ¶kÃ¤Ã¤ mistÃ¤ haluatte, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ lÃ¤hestykÃ¶ tÃ¤tÃ¤ puuta, ettette tule vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi!Â»

20. Silloin Saatana vihjaili heille, ettÃ¤ hÃ¤n voi ilmaista heille sen, mikÃ¤ heidÃ¤n alastomuudestaan oli heiltÃ¤ salattu, ja sanoi: Â»TeidÃ¤n Herranne ei ole minkÃ¤Ã¤n muun vuoksi kieltÃ¤nyt teitÃ¤ nauttimasta tÃ¤stÃ¤ puusta kuin ainoastaan siksi, ettette muuttuisi kahdeksi enkeliksi tai kuolemattomiksi.Â»

21. Ja hÃ¤n vannoi heidÃ¤n edessÃ¤Ã¤n sanoen: Â»Olen toden totta teidÃ¤n oikea neuvonantajanne.Â»

22. Niin vietteli hÃ¤n heidÃ¤t viekkaudellaan, ja kun he maistoivat puusta, tulivat ilmi heidÃ¤n hÃ¤vettÃ¤vÃ¤t ominaisuutensa ja he alkoivat verhota itseÃ¤Ã¤n paratiisin lehvillÃ¤. Mutta heidÃ¤n Herransa huusi heille: Â»EnkÃ¶ ole kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ sitÃ¤ puuta ja sanonut teille Saatanan olevan ilmeisen vihollisenne?Â»

23. He sanoivat: Â»Herramme, olemme vÃ¤Ã¤rin tehneet sielujamme kohtaan, ja jollet SinÃ¤ anna meille anteeksi ja armahda meitÃ¤, olemme me totisesti kadotetut.Â»

24. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ alas, ja toinen teistÃ¤ olkoon toisensa vihollinen. Joksikin ajaksi saatte te olinpaikan ja elatuksen maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

25. HÃ¤n sanoi edelleen: Â»Maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ tulette te elÃ¤mÃ¤Ã¤n, maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ kuolemaan, ja maasta tulette ylÃ¶snousemaan.Â»

26. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt teille vaatteet - verhotaksenne alastomuutenne - sekÃ¤ juhlapuvun; mutta jumalanpelko on paras puku. TÃ¤mÃ¤ on erÃ¤s Jumalan tunnusmerkeistÃ¤, jotta he ottaisivat varoituksesta vaarin.

27. Te ihmisen (Aadamin) lapset, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antako Saatanan vietellÃ¤ teitÃ¤ samalla tavalla, kuin hÃ¤n aiheutti teidÃ¤n (ensimmÃ¤isten) vanhempainne karkoituksen paratiisista, riistÃ¤en heiltÃ¤ (viattomuutensa) verhon nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen heille heidÃ¤n hÃ¤vettÃ¤vÃ¤t ominaisuutensa. Katso, hÃ¤n ja hÃ¤nen joukkonsa nÃ¤kevÃ¤t teidÃ¤t sieltÃ¤ kÃ¤sin, missÃ¤ te ette heitÃ¤ nÃ¤e. Katso, me olemme asettanut pahat henget niiden liittolaisiksi, jotka eivÃ¤t usko.

28. Ja suorittaessaan jotakin hÃ¤peÃ¤llistÃ¤ he sanovat: Â»Olemme havainneet esi~isiemme tehneen niin, ja Jumala on sen meille siten asettanut.Â» Sano: Â»Jumala ei mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ mitÃ¤Ã¤n hÃ¤peÃ¤llistÃ¤; panetteko Jumalan tiliin asioita, joita ette tiedÃ¤?Â»

29. Sano: Â»Herrani on asettanut oikeuden. Hurskaat olkoot siis kasvonne (koko olemuksenne) joka rukoushetkenÃ¤ ja HÃ¤ntÃ¤ ainoata huutakaa avuksi hartaasti palvoen. Sellaisina, joiksi HÃ¤n alussa loi teidÃ¤t, palaatte te jÃ¤lleen (HÃ¤nen) luoksensa.

30. Toisia teistÃ¤ on HÃ¤n johdattanut ja toiset on HÃ¤n saattanut ansaittuun harhaan; he ovat totisesti ottaneet paholaisia suojelijoikseen Jumalan asemesta ja kuvittelevat, ettÃ¤ ovat oikealla tiellÃ¤.

31. Te ihmisen (Aadamin) lapset, pukeutukaa juhlapukuihinne jokaisena hartaushetkenÃ¤nne ja syÃ¶kÃ¤Ã¤ sekÃ¤ juokaa, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ tuhlatko,sillÃ¤ HÃ¤n ei rakasta tuhlaavaisia.

32. Sano: Â»Kuka on kieltÃ¤nyt Jumalan kauniit vaatteet, jotka HÃ¤n on hankkinut palvelijoineen, sekÃ¤ hyvÃ¤t ruoat?Â» Sano: Â»Ne on tarkoitettu uskovaisille maallisessa vaelluksessaan ja yksinomaan heille - ylÃ¶snousemuksenpÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â» NÃ¤in selitÃ¤mme tunnusmerkit ihmisille, jotka ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t.

33. Sano: Â»Seuraavat on minun Herrani kieltÃ¤nyt: kaiken haureuden, niin julkisen kuin salaisenkin, ja synnin sekÃ¤ aiheettoman kapinoimisen, sekÃ¤ sen, ettÃ¤ te Jumalan vertaisiksi teette sellaista,jota HÃ¤n ei ole asettanut, ja vÃ¤itÃ¤tte Jumalalle ominaiseksi sellaista, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.Â»

34. Ja jokaisella yhteisÃ¶llÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikansa, ja kun mÃ¤Ã¤rÃ¤aika on kÃ¤sissÃ¤, eivÃ¤t he voi tunnillakaan lykÃ¤tÃ¤ tai jouduttaa sitÃ¤.

35. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Jos luoksenne tulee Minun lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ni teidÃ¤n omasta keskuudestanne julistamaan teille tunnusmerkkejÃ¤ni, ei mikÃ¤Ã¤n pelko ole valtaava Jumalan palvelijoita ja hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

36. Mutta ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t Minun tunnusmerkkini valheeksi ja suhtautuvat niihin ylimielisesti, joutuvat tulen omiksi ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iÃ¤ti.

37. Kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalasta tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤? NÃ¤mÃ¤ tulevat saamaan osansa siitÃ¤, mikÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, kunnes lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulevat heidÃ¤n luokseen antaakseen heille tÃ¤ydellÃ¤ mitalla ja sanovat: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita olette rukoilleet Jumalan ohella?Â» Ja nuo vastaavat: Â»He ovat pettÃ¤neet meidÃ¤tÂ» ja siten todistavat itsestÃ¤Ã¤n, etteivÃ¤t uskoneet.

38. HÃ¤n on sanova: Â»MenkÃ¤Ã¤ tuleen niitten dzinnien ja ihmisten joukkoon, jotka ennen teitÃ¤ sinne joutuivat. Joka kerta, kun sukupolvi astuu sinne, kiroaa se lÃ¤hinnÃ¤ edellistÃ¤, kunnes kaikki ovat kerÃ¤Ã¤ntyneet sinne ja viimeiset sanovat aikaisemmista: Â»Herra, nÃ¤mÃ¤ ovat eksyttÃ¤neet meidÃ¤t; anna heille kaksinkertainen tuska tulessa!Â» Ja HÃ¤n on vastaava: Â»Jokainen teistÃ¤ on ansainnut kaksinkertaisesti, mutta te ette tiedÃ¤ siitÃ¤.Â»

39. Ja aikaisemmin menneet sanovat myÃ¶hÃ¤isemmille: Â»TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n etuoikeutta meihin verraten; maistakaa nyt rangaistusta omista teoistanne.Â»

40. Niille, jotka sanovat tunnusmerkkimme valheeksi ja ovat liian ylpeitÃ¤ vastaanottamaan niitÃ¤, eivÃ¤t taivaan portit totisestikaan avaudu, eivÃ¤tkÃ¤ he astu paratiisiin ennenkuin kameli kÃ¤y neulansilmÃ¤n lÃ¤pi. Siten palkitsemme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

41. Helvetti on heille kehto ja peite. Niin palkitsemme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

42. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ - Me emme kuormita mitÃ¤Ã¤n sielua voimiensa yli - tulevat paratiisista osal~ lisiksi ja asustavat siellÃ¤ iÃ¤ti.

43. Ja Me poistamme kaiken kateuden heidÃ¤n rinnastaan, purot solisevat heidÃ¤n jalkojensa juurella, ja he sanovat: Â»Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on johdattanut meidÃ¤t tÃ¤hÃ¤n olotilaan; emmehÃ¤n olisi lÃ¶ytÃ¤neet oikeata tietÃ¤, ellei Jumala olisi johdattanut meitÃ¤. Totisesti Herramme lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t toivat meille totuuden.Â» Ja heille huutaa Ã¤Ã¤ni: Â»TÃ¤mÃ¤ on paratiisi; olette sen perineet tÃ¶ittenne ansiosta.Â»

44. Ja paratiisin asukkaat huutavat silloin tulen asukkaille: Â»Nyt olemme todenneet Herramme lupaukset tosiksi; oletteko tekin todenneet Herranne lupaukset tosiksi?Â» Ja ne vastaavat: Â»OlemmeÂ», ja erÃ¤s huutaja huutaa silloin heidÃ¤n joukostaan: Â»Jumalan kirous vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille,

45. jotka luopuivat Jumalan tiestÃ¤ ja pyrkivÃ¤t sitÃ¤ vÃ¤Ã¤ristÃ¤mÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ uskoneet iankaikkiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n.Â»

46. Ja niiden (paratiisin ja tulen) vÃ¤lillÃ¤ on raja, ja rajamuurilla seisoo miehiÃ¤, jotka tuntevat jokaisen hÃ¤nen tuntomerkeistÃ¤Ã¤n, ja he huutavat paratiisin asukkaille: Â»Rauha teille!Â» Mutta he eivÃ¤t saa astua sisÃ¤Ã¤n, vaikka toivovat saavansa.

47. Ja kun heidÃ¤n katseensa kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t tuleen ja kohtaavat sen asukkaita, sanovat he: Â»Herramme, Ã¤lÃ¤ saata meitÃ¤ vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itten joukkoon!Â»

48. Ja rajamuurilla seisovat huutavat niille, jotka he tuntevat tunnusmerkeistÃ¤, sanoen: Â»MitÃ¤ hyÃ¶tyÃ¤ teille nyt tuli paljoudestanne ja ylpeilystÃ¤nne?

49. NÃ¤itÃ¤kÃ¶ tarkoitatte vannoessanne, ettei Jumala heille armoaan osoita?Â» (ja toisille he sanovat:) Â»Astukaa sisÃ¤Ã¤n paratiisiin, ei pelko eikÃ¤ murhe vaivaa teitÃ¤.Â»

50. Ja tulen asukkaat huutavat silloin paratiisin asukkaille: Â»Vuodattakaa ylitsemme vÃ¤hÃ¤n vettÃ¤ tai jotakin muuta, mitÃ¤ Jumala on suonut teille!Â» NÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»Jumala on totisesti kieltÃ¤nyt sen uskottomilta,

51. niiltÃ¤, jotka pitivÃ¤t uskontoaan leikkinÃ¤ ja turhuutena ja joita maallinen elÃ¤mÃ¤ vietteli.Â» TÃ¤nÃ¤Ã¤n Me hylkÃ¤Ã¤mme heidÃ¤t, kuten hekin aikanaan hylkÃ¤sivÃ¤t tÃ¤mÃ¤n MeidÃ¤n kohtauspÃ¤ivÃ¤mme ja kielsivÃ¤t tunnusmerkkimme.

52. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt heille PyhÃ¤n Kirjoituksen, jonka olemme selittÃ¤nyt johdatukseksi ja armonosoitukseksi ihmisille, jotka uskovat.

53. Odottavatko he jotakin muuta kuin sen tÃ¤yttymystÃ¤? SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin se tÃ¤yttyy, sanovat ne, jotka ennen olivat sen hylÃ¤nneet: Â»Totisesti olivat ne Herramme lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jotka toivat luoksemme totuuden. Onko meillÃ¤ puoltajia, jotka jotakin voisivat tehdÃ¤ hyvÃ¤ksemme, tai voisimmeko palata, tehdÃ¤ksemme toisin kuin ennen menettelimme?Â» Totisesti nÃ¤mÃ¤ ovat kadottaneet sielunsa, ja se, minkÃ¤ he kuvittelivat, on pettÃ¤nyt heidÃ¤t.

54. TeidÃ¤n Herranne on totisesti Jumala, joka on luonut taivaat ja maan kuudessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ ja noussut sitten valtaistuimelleen. HÃ¤n antaa yÃ¶n peittÃ¤Ã¤ pÃ¤ivÃ¤n, - niin ettÃ¤ toinen herkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ ajaa toistansa takaa. Aurinko, kuu ja tÃ¤hdet tottelevat HÃ¤nen kÃ¤skyÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ luomakunta ja valta ole HÃ¤nen? Siunattu on Jumala, kaikkien maailmojen Herra.

55. Rukoilkaa Herraanne nÃ¶yryydessÃ¤ ja hiljaisuudessa. HÃ¤n ei totisesti rakasta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

56. Ã„lkÃ¤Ã¤ aikaansaako turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ senjÃ¤lkeen, kun kaikki on saatettu jÃ¤rjestykseen, vaan rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ pelÃ¤ten ja kaivaten. Jumalan armo on totisesti niitÃ¤ lÃ¤hellÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

57. HÃ¤n se lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet armonsa sanansaattajiksi, niin ettÃ¤ ne ottavat kantaakseen raskaita pilviÃ¤, joita Me ajamme autioituneeseen seutuun ja sen yli vuodatamme niistÃ¤ vettÃ¤, jonka avulla kasvatamme kaikenlaisia hedelmiÃ¤. Samalla tavalla herÃ¤tÃ¤mme kuolleet, jotta te ottaisitte varoituksesta vaarin.

58. HyvÃ¤ maaperÃ¤ antaa sadon Herransa kÃ¤skystÃ¤, mutta huono ei anna kuin kurjuutta. Siten teemme erilaisin vertauksin tunnusmerkkimme selviksi kiitollisille ihmisille.

59. Totisesti lÃ¤hetimme jo Nooan kansansa luo, ja hÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ rangaistus lankeaa ylitsenne sinÃ¤ suurena pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

60. HÃ¤nen kansansa pÃ¤Ã¤llikÃ¶t vastasivat: Â»Me nÃ¤emme tosiaankin, ettÃ¤ olet ilmeisesti harhassa.Â»

61. Silloin sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, en ole harhassa, vaan olen koko maailman Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

62. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; neuvon teitÃ¤ omaksi parhaaksenne, ja Jumalalta olen saanut tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤.

63. SitÃ¤kÃ¶ ihmettelette, ettÃ¤ mies omasta keskuudestanne tuo teille Herraltanne muistutuksen, varoittaakseen teitÃ¤, jotta harjoittaisitte hartautta ja ehkÃ¤ saisitte armon osaksenne?Â»

64. Mutta he pitivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana, ja niin pelastimme Me hÃ¤net ja hÃ¤nen seuralaisensa arkkiin ja hukutimme veteen ne, jotka vÃ¤ittivÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi; he olivat totisesti sokaistuja ihmisiÃ¤.

65. Sitten lÃ¤hetimme Aadin (kansan) luo heidÃ¤n veljensÃ¤ Huudin . HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n; eikÃ¶ teillÃ¤ ole jumalanpelkoa?Â»

66. HÃ¤nen kansansa uskottomien johtajat vastasivat: Â»NÃ¤emme totisesti, ettÃ¤ sinÃ¤ olet mieletÃ¶n, ja pidÃ¤mme sinua valehtelijana.Â»

67. Silloin sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, minÃ¤ en ole mieletÃ¶n, vaan olen koko maailman Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

68. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; tahdon teidÃ¤n parastanne ja olen luotettava neuvojanne.

69. Ihmettelette ehkÃ¤ sitÃ¤, ettÃ¤ mies omasta keskuudestanne on saanut luodakseen muistutuksen Herraltanne varoittaakseen teitÃ¤. Muistakaa, kuinka HÃ¤n asetti teidÃ¤t Nooan kansan seuraajiksi ja antoi teidÃ¤n ruumiiltanne niin suuresti kehittyÃ¤, ja muistakaa Jumalan hyvÃ¤t tyÃ¶t, jotta tulisitte onnellisiksi!Â»

70. He vastasivat: Â»Oletko tullut luoksemme, jotta me palvelisimme yksinomaan Jumalaa ja hylkÃ¤isimme ne, joita meidÃ¤n esi-isÃ¤mme palvelivat? Jos niin on, osoita meille sitten kaikki, minkÃ¤ lupaat meille, jos olet totuudessa.Â»

71. HÃ¤n sanoi: Â»TeitÃ¤ tulee kohtaamaan onnettomuus ja Herranne kiivaus. Haluatteko kiistellÃ¤ kanssani niistÃ¤ nimistÃ¤, joita, olette keksineet, te ja teidÃ¤n isÃ¤nne, mutta joihin Jumala ei ole antanut teille mitÃ¤Ã¤n valtuutta? Odottakaa siis. Katso, minÃ¤ odotan kanssanne.Â»

72. Ja niin pelastimme Me armossamme hÃ¤net ja ne, jotka seurasivat hÃ¤ntÃ¤, ja hÃ¤vitimme juurineen ne, jotka vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t tunnusmerkkimme eivÃ¤tkÃ¤ uskoneet.

73. Niin lÃ¤hetimme Me Tamuudin luo heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin. HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n; onhan luoksenne tullut jo selvÃ¤ todistus Herraltanne. TÃ¤mÃ¤ Jumalan naaraskameli on tunnusmerkiksi teille; antakaa siis sen kÃ¤ydÃ¤ Jumalan laitumella Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ tehkÃ¶ sille mitÃ¤Ã¤n pahaa, ettei teitÃ¤ kohtaisi tuskallinen rangaistus.

74. Muistakaa, kuinka HÃ¤n teki teidÃ¤t Aadin seuraajaksi ja antoi teille turvapaikan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, rakentaaksenne itsellenne linnoja sen tasangoilla ja hakataksenne vuoriin asuntoja. Ja muistakaa Jumalan armolahjat Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ aikaansaako turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤!Â»

75. Silloin sanoivat hÃ¤nen kansansa ylpeÃ¤t pÃ¤Ã¤llikÃ¶t niille, joita pidettiin liian heikkoina, - niille heistÃ¤, jotka olivat tulleet

uskoon: Â»TiedÃ¤ttekÃ¶, onko Saalih Herransa lÃ¤hettilÃ¤s?Â» He vastasivat: Â»Me uskomme totisesti siihen sanomaan, jota hÃ¤net on lÃ¤hetetty tuomaan.Â»

76. Silloin sanoivat ylpeÃ¤t: Â»Me emme totisesti usko siihen, mihin te uskotte.Â»

77. Niin silpoivat he naaraskamelin ja rikkoivat Herransa kÃ¤skyn ja sanoivat: Â»Saalih, tee meille mitÃ¤ uhkaat, jos olet lÃ¤hettilÃ¤s.Â»

78. Ja niin yllÃ¤tti maanjÃ¤ristys heidÃ¤t, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina kodeissaan.

79. Ja hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pois heistÃ¤ ja sanoi: Â»Kansani, olen totisesti esittÃ¤nyt Herrani sanoman teille, ja neuvonut teitÃ¤ parhaaksenne, mutta te ette rakasta neuvojia.Â»

80. Ja Loot oli MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme, kun hÃ¤n puhui kansalleen: Â»Harjoitatteko irstaisuutta, jota kukaan koko maailmassa ei ole tehnyt ennen teitÃ¤?

81. Totisesti ryhdytte himossanne miehiin mieluummin kuin naisiin. Te olette irstasta vÃ¤keÃ¤.Â»

82. Ja hÃ¤nen kansansa vastaus ei ollut parempi kuin: Â»Ajakaa heidÃ¤t pois kaupungistanne, sillÃ¤ he ovat niitÃ¤ ihmisiÃ¤, jotka harjoittavat puhtautta.Â»

83. Silloin pelastimme Me hÃ¤net ja hÃ¤nen sukunsa paitsi hÃ¤nen vaimoaan, joka jÃ¤i jÃ¤lkeen.

84. Ja Me annoimme sateen peittÃ¤Ã¤ ne toiset, katso minkÃ¤ lopun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t saivat!

85. Ja Midianin kansan luo (lÃ¤hetimme Me) heidÃ¤n veljensÃ¤ Soeibin. HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n; luoksenne on jo tullut selvÃ¤ todistus Herraltanne. Antakaa siis tÃ¤ysi mitta ja tÃ¤ysi paino, Ã¤lkÃ¤Ã¤ anastako ihmisiltÃ¤ heidÃ¤n tavaroitaan Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ aikaansaako maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ mitÃ¤Ã¤n turmiollista kaiken tultua jÃ¤rjestetyksi. TÃ¤mÃ¤ on teille edullisinta, jos uskotte.

86. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ vÃ¤ijykÃ¶ kaikilla mahdollisilla teillÃ¤, uhaten ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤en pois Jumalan tieltÃ¤ niitÃ¤, jotka uskovat HÃ¤neen, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ pyrkikÃ¶ sitÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n mutkaiseksi! Ja muistakaa, ettÃ¤ ollessanne vÃ¤hÃ¤lukuisia HÃ¤n enensi teidÃ¤n joukkonne, ja katsokaa, minkÃ¤ lopun saivat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

87. Jos toiset teistÃ¤ uskovat siihen sanomaan, jota tuomaan minut lÃ¤hetettiin, ja toiset eivÃ¤t usko, niin odottakaa kÃ¤rsivÃ¤llisesti, kunnes Jumala ratkaisee asianne; sillÃ¤ HÃ¤n on paras tuomari.Â»

88. Ylpeiden johtomiehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa sanoivat: Â»Me ajamme totisesti pois kaupungistamme sekÃ¤ sinut Soeib ettÃ¤ ne, jotka sinun tavallasi uskovat, tai sitten palaatte meidÃ¤n uskontoomme.Â» HÃ¤n sanoi: Â»SiihenkÃ¶, joka on meille vastenmielinen?Â»

89. SepittÃ¤isimmehÃ¤n siten valheen Jumalasta, jos palaisimme teidÃ¤n uskontoonne Jumalan pelastettua meidÃ¤t siitÃ¤. Me emme palaa luoksenne vaan teemme niin kuin Jumala tahtoo. Herramme hallitsee kaiken olevaisen tiedollaan; Jumalaan me luotamme. Herramme, ratkaise totuudessasi (kiista) meidÃ¤n ja kansamme vÃ¤lillÃ¤, SinÃ¤ olet paras ratkaisija.Â»

90. Ja uskottomien johtomiehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa sanoivat: Â»Totisesti, jos seuraatte Soeibia, olette kadotuksen omia.Â»

91. Silloin yllÃ¤tti maanjÃ¤ristys heidÃ¤t, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina olinpaikoissaan.

92. IkÃ¤Ã¤nkuin niitÃ¤, jotka vÃ¤ittivÃ¤t Soeihia valehtelijaksi, ei koskaan olisi ollutkaan; ne, jotka pitivÃ¤t Soeibia valehtelijana, perivÃ¤t hÃ¤viÃ¶n.

93. Ja hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pois heistÃ¤ ja sanoi: Â»Kansani, olenhan saattanut teille Herrani sanoman ja neuvonut teitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤n; miksi kantaisin murhetta epÃ¤uskoisten ihmisten takia?Â»

94. Emme Me koskaan ole lÃ¤hettÃ¤nyt ketÃ¤Ã¤n profeettaa mihinkÃ¤Ã¤n kaupunkiin koettelematta sen asukkaita surulla ja vastoinkÃ¤ymisellÃ¤, jotta he nÃ¶yrtyisivÃ¤t.

95. SenjÃ¤lkeen Me vaihdoimme pahan hyvÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he paisuivat ja sanoivat: Â»NiinhÃ¤n esi~isÃ¤immekin elÃ¤mÃ¤ kulki surusta iloon.Â» Ja silloin Me yllÃ¤timme heidÃ¤t Ã¤kkiarvaamatta,eivÃ¤tkÃ¤ he huomanneet sitÃ¤.

96. Mutta jos kaupunkien asukkaat olisivat pysyneet uskossa ja jumalanpelossa, olisimme Me totisesti siunanneet heitÃ¤ runsaasti sekÃ¤ taivaasta ettÃ¤ maasta kÃ¤sin; mutta he punoivat valhetta, ja silloin Me yllÃ¤timme heidÃ¤t ansionsa mukaan.

97. Ovatko kaupunkien asukkaat varmat siitÃ¤, ettei MeidÃ¤n voimamme heidÃ¤n ylitsensÃ¤ lankea yÃ¶n aikaan heidÃ¤n nukkuessaan?

98. Ovatko kaupunkien asukkaat turvassa MeidÃ¤n voimaltamme valoisan pÃ¤ivÃ¤n aikaan huvitellessaan?

99. Ja ovatko he sitten turvassa Jumalan suunnitelmilta? EihÃ¤n kukaan kuvittele olevansa turvassa Jumalan aikeilta paitsi perikatoon kulkevat ihmiset.

100. EikÃ¶ niille, jotka perivÃ¤t maan sen entisten asukkaitten jÃ¤lkeen, ole selvinnyt, ettÃ¤ jos hyvÃ¤ksi nÃ¤kisimme, voisimme Me heitÃ¤ rangaista heidÃ¤n synneistÃ¤nsÃ¤ ja sulkea sinetillÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin etteivÃ¤t he johdatustamme omaksua voisi!

101. NÃ¤mÃ¤ ovat kaupungit, joiden tarinan Me olemme kertonut sinulle, Muhammed. HeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ tulivat heidÃ¤n luokseen tuoden selvÃ¤t todistukset, mutta he eivÃ¤t kyenneet uskomaan siihen, minkÃ¤ he ennen olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi vÃ¤ittÃ¤neet. Niin sulkee Jumala epÃ¤uskoisten sydÃ¤met.

102. Havaitsimme, ettei heidÃ¤n enemmistÃ¶nsÃ¤ ollut liitolle uskollinen, vaan suurin osa heistÃ¤ oli suorastaan jumalattomia.

103. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ lÃ¤hetimme Mooseksen tunnusmerkkeinemme Faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikÃ¶ittensÃ¤ luo, mutta he olivat nurjamielisiÃ¤ noita merkkejÃ¤mme kohtaan. Ja katso, minkÃ¤laatuisen lopun saivat nuo vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t!

104. Mooses sanoi: Â»Oi, Farao, olen totisesti maailmojen Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

105. En voi puhua muuta kuin totuutta Jumalasta. Olen tuonut luoksenne Herrani lÃ¤hettÃ¤mÃ¤t selvÃ¤t todistukset, - lÃ¤hetÃ¤ siis Israelin lapset kanssani.

106. HÃ¤n vastasi: Â»Jos olet tullut jokin tunnusmerkki mukanasi, nÃ¤ytÃ¤ se, mikÃ¤li totta puhut!Â»

107. Niin heitti hÃ¤n sauvansa maahan, ja katso, siitÃ¤ tuli ilmeinen kÃ¤Ã¤rme.

108. Ja hÃ¤n ojensi kÃ¤tensÃ¤, ja se nÃ¤ytti katselijoista vaikealta.

109. Silloin sanoivat Faraon kansan pÃ¤Ã¤llikÃ¶t: Â»TÃ¤mÃ¤ on totisesti taitava noita,

110. joka aikoo loihtia teidÃ¤t maastanne. MitÃ¤ neuvotte tÃ¤ssÃ¤ pulmassa?Â»

111. He (neuvonantajat) vastasivat: Â»Anna hÃ¤nen ja hÃ¤nen veljensÃ¤ odottaa ja lÃ¤hetÃ¤ sanansaattajia kaupunkeihin

112. noutamaan tÃ¤nne luoksesi kaikki taitavat noidat.Â»

113. Ja noidat tulivat Faraon luo ja sanoivat: Â»Saammehan kai palkinnon, jos pÃ¤Ã¤semme voitolle?Â»

114. HÃ¤n vastasi: Â»Saatte, ja totisesti pÃ¤Ã¤sette lÃ¤himpÃ¤Ã¤n seurueeseeni.Â»

115. Silloin sanoivat he: Â»Mooses, heitÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤ ensin, vai mekÃ¶ aloitamme?Â»

116. HÃ¤n vastasi: Â»Aloittakaa te!Â» Ja heitettyÃ¤Ã¤n (sauvansa) he lumosivat ihmisten silmÃ¤t ja sÃ¤ikÃ¤hdyttivÃ¤t heidÃ¤t, ja hirveÃ¤ oli heidÃ¤n loihtutaitonsa.

117. Mutta Me annoimme kÃ¤skyn Moosekselle: Â»HeitÃ¤ sauvasi!Â» Ja katso, se nieli kaiken, minkÃ¤ he olivat loihtineet esiin.

118. Siten ilmaisi totuus itsensÃ¤, ja kaikki, mitÃ¤ he tekivÃ¤t, meni tyhjiin.

119. Ja he tulivat siinÃ¤ paikassa voitetuiksi ja perÃ¤ytyivÃ¤t masentuneina.

120. Ja noidat lankesivat maahan

121. huudahtaen: Â»Me uskomme maailmojen Herraan,

122. Mooseksen ja Aaronin Herraan.Â»

123. Silloin sanoi Farao: Â»Uskotteko hÃ¤neen ennenkuin MinÃ¤ annan teille luvan? Katso, tÃ¤llaisenko juonen olette keksineet kaupunkia vastaan karkoittaaksenne sen asukkaat. Mutta te saatte vielÃ¤ kokea!

124. Totisesti hakkautan poikki kÃ¤tenne ja jalkanne, toisen toiselta puolelta; senjÃ¤lkeen naulitsen teidÃ¤t kaikki riippumaan.Â»

125. He sanoivat: Â»Nyt on meidÃ¤n totisesti palattava Herramme luo.

126. SinÃ¤ purat vihaasi meitÃ¤ vastaan vain siksi, ettÃ¤ me uskomme Herramme tunnusmerkkeihin, kun ne meille lÃ¤hetettiin. Herra! TÃ¤ytÃ¤ meidÃ¤t kÃ¤rsivÃ¤llisyydellÃ¤ ja auta meitÃ¤ kuolemaan Sinulle alistuneina (muslimeina).Â»

127. Ja Faraon kansan pÃ¤Ã¤llikÃ¶t sanoivat: Â»Sallitko sinÃ¤ Mooseksen ja hÃ¤nen kansansa aikaansaada maassa turmelusta ja hylÃ¤tÃ¤ sinut ja sinun Jumalasi?Â» HÃ¤n sanoi: Â»Me surmaamme heidÃ¤n poikansa ja annamme heidÃ¤n tyttÃ¤riensÃ¤ elÃ¤Ã¤; katso, meillÃ¤ on oleva valta heidÃ¤n ylitseen.Â»

128. Ja Mooses sanoi kansalleen: Â»Huutakaa Jumalaa avuksenne ja olkaa lujia; katso, Jumalan on maa; HÃ¤n antaa sen perinnÃ¶ksi niille orjistaan, joille tahtoo, ja hyvÃ¤ loppu kuuluu niille, jotka pysyvÃ¤t (HÃ¤nelle) uskollisina.Â»

129. He vastasivat: Â»Me kÃ¤rsimme vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ennenkuin tulit luoksemme ja samoin tulosi jÃ¤lkeenÂ». HÃ¤n sanoi: Â»EhkÃ¤ Herranne hÃ¤vittÃ¤Ã¤ vihollisenne ja tekee teidÃ¤t hÃ¤nen seuraajiksensa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sillÃ¤ hÃ¤n haluaa nÃ¤hdÃ¤, kuinka te kÃ¤yttÃ¤ydytte.Â»

130. Olemmehan rangaissut Faraon kansaa nÃ¤lkÃ¤vuosilla ja hedelmien menetyksellÃ¤, jotta se ottaisi varoituksesta vaarin.

131. Ja kun jotakin hyvÃ¤Ã¤ tuli heidÃ¤n osakseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n kuuluikin meille.Â» Mutta kun paha kohtasi heitÃ¤, tyÃ¶nsivÃ¤t he syyn Mooseksen ja hÃ¤nen kannattajiensa niskoille. Mutta eikÃ¶ heidÃ¤n kohtalonsa riippunut vain Jumalasta? Kuitenkaan ei suurin osa heistÃ¤ sitÃ¤ tajunnut.

132. Ja he sanoivat (Moosekselle): Â»NÃ¤ytÃ¤ mikÃ¤ tunnusmerkki tahansa lumotaksesi meidÃ¤t, emme me kuitenkaan usko sinuun.Â»

133. Silloin lÃ¤hetimme Me heille vedenpaisumuksen, heinÃ¤sirkkoja, syÃ¶pÃ¤lÃ¤isiÃ¤, sammakoita ja verta; koko sarjan selviÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤mme, mutta syntinen kansa paisui ylpeydessÃ¤Ã¤n.

134. Ja aina kun vaiva kohtasi heitÃ¤, sanoivat he: Â»Mooses, rukoile puolestamme Herraasi, koska HÃ¤n on tehnyt liiton kanssasi. Katso, jos poistat tÃ¤mÃ¤n vaivan, niin uskomme sinuun ja totisesti pÃ¤Ã¤stÃ¤mme Israelin lapset menemÃ¤Ã¤n kanssasi.Â»

135. Mutta niin pian kuin Me olimme vapauttanut heidÃ¤t vaivasta ja heille pantu mÃ¤Ã¤rÃ¤aika oli mennyt umpeen, rikkoivat he lupauksensa.

136. Silloin langetimme Me tuomion heille ja hukutimme heidÃ¤t veteen, koska he vÃ¤ittivÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi ja ylenkatsoivat ne.

137. Ja kansalle, jota he nÃ¶yryyttivÃ¤t, annoimme Me perinnÃ¶ksi sekÃ¤ itÃ¤iset ettÃ¤ lÃ¤ntiset rajamaat, maan, jonka olimme siunannut; ja niin tÃ¤yttyi Herrasi ihana sana Israelin lasten suhteen, siksi ettÃ¤ he kestivÃ¤t lujina. Ja Me hÃ¤vitimme Faraon ja hÃ¤nen kansansa tyÃ¶t ja rakennukset.

138. Ja Me johdimme Israelin lapset meren halki, ja he tulivat erÃ¤Ã¤n kansan luo, joka palveli epÃ¤jumaliaan. He sanoivat: Â»Mooses, tee meille jumala, heidÃ¤n jumaliensa kaltainen.Â» HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti olette te kansa, joka harhoihin mieltyy.Â»

139. Katso, perikatoon on joutuva kaikki, johon nuo turvaavat, ja turhuutta ovat heidÃ¤n tekonsa.

140. HÃ¤n sanoi: Â»TeillekÃ¶ etsisin toista jumalaa kuin Jumalan, joka teidÃ¤t korotti maailman kansojen yli?Â»

141. Ja (muistakaa) kuinka Me pelastimme teidÃ¤t Faraon kansan kÃ¤sistÃ¤; he rÃ¤Ã¤kkÃ¤sivÃ¤t teitÃ¤ hirveimmÃ¤llÃ¤ tavalla, surmasivat poikanne, jÃ¤ttÃ¤en tyttÃ¤renne elÃ¤mÃ¤Ã¤n. Totisesti oli tÃ¤mÃ¤ raskas koettelemus Herraltanne.

142. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme Mooseksen kolmeksikymmeneksi vuorokaudeksi yksinÃ¤isyyteen ja lisÃ¤simme niitÃ¤ kymmenellÃ¤, niin ettÃ¤ hÃ¤nen Herransa mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤ aika oli neljÃ¤kymmentÃ¤ vuorokautta. Ja Mooses sanoi veljelleen Aaronille: Â»Ole sijaisenani kansani keskuudessa! Tee, mikÃ¤ oikein on, Ã¤lÃ¤kÃ¤ antaudu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in tielle!Â»

143. Ja kun Mooses tuli MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤mme paikkaan ja hÃ¤nen Herransa puhutteli hÃ¤ntÃ¤, sanoi hÃ¤n: Â»Herrani, ilmesty minulle, jotta saisin katsella Sinua!Â» Herra vastasi: Â»Et kykene katselemaan Minua; mutta katsele vuorta, ja jos se seisoo lujana paikallaan, saat sinÃ¤ nÃ¤hdÃ¤ minutÂ», ja kun hÃ¤nen Herransa peitti vuoren kirkkaudellaan, raukesi se hajalleen, ja Mooses lankesi pyÃ¶rtyneenÃ¤ maahan. Tultuaan tajuihinsa sanoi hÃ¤n: Â»Ylistys olkoon Sinulle! Katuen kÃ¤Ã¤nnyn puoleesi ja olen ensimmÃ¤inen oikeauskoisista.Â»

144. HÃ¤n vastasi: Â»Mooses, katso, sinulle antamillani ilmoituksilla ja sanomilla olen valinnut sinut ennen kaikkia ihmisiÃ¤. Ota vastaan, minkÃ¤ olen sinulle antanut, ja ole kiitollinen!Â»

145. Ja Me kirjoitimme hÃ¤nelle lauluihin kaikki varteen otettavat asiat sekÃ¤ kaikki selitykset sanoen: Â»PidÃ¤ nÃ¤mÃ¤ lujasti ja kÃ¤ske kansaasi valitsemaan paras! Pian Me nÃ¤ytÃ¤mme Sinulle jumalattomain osan.Â»

146. Olen kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤ pois tunnusmerkeistÃ¤ni ne, jotka aiheetta ylpeilevÃ¤t maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; vaikka he nÃ¤kisivÃ¤t kaikki mahdolliset tunnusmerkit, eivÃ¤t he usko niihin, ja jos he saavat nÃ¤hdÃ¤ vanhurskauden tien, eivÃ¤t he omaksu sitÃ¤, mutta jos he nÃ¤kevÃ¤t harhatien, ottavat he sen omakseen. Ja nÃ¤in siksi, ettÃ¤ he pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme vaiheena ja ylenkatsovat ne.

147. Jotka valheeksi vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n tunnusmerkkimme ja iankaikkisen elÃ¤mÃ¤n, heidÃ¤n tyÃ¶nsÃ¤ raukeavat tyhjiin. Palkittaisiinko heitÃ¤ toisin kuin tekojensa mukaan?

148. Ja Mooseksen kansa, hÃ¤nen poissaolonsa aikana, teki koristuksistaan itselleen (epÃ¤jumalakseen) vasikan, joka ammui. EikÃ¶ heidÃ¤n mieleensÃ¤ johtunut, ettei se osannut puhua heille eikÃ¤ johtaa heitÃ¤ (oikein) vaeltamaan. He omaksuivat sen ja tulivat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi.

149. Mutta kun he kavahtivat ja huomasivat eksyneensÃ¤, sanoivat he: Â»Ellei Herramme armahda meitÃ¤ ja anna meille anteeksi, olemme totisesti kadotuksen omat.Â»

150. Ja tullessaan vihaisena ja murheellisella kansansa luo Mooses sanoi: Â»Kuinka kurjaa onkaan se, mihin poissaollessani ryhdyitte! PyrittekÃ¶ sivuuttamaan Herranne kÃ¤skyjÃ¤?Â» Ja hÃ¤n paiskasi taulut kÃ¤sistÃ¤Ã¤n, tarttui veljensÃ¤ pÃ¤Ã¤hÃ¤n ja tempasi hÃ¤net puoleensa. TÃ¤mÃ¤ (Aaron) sanoi: Â»Ã„itini poika, katso, kansa vÃ¤heksyi minun mahtini ja oli vÃ¤hÃ¤llÃ¤ surmata minut. Siksi Ã¤lÃ¤ anna vihollisten iloita onnettomuudestani Ã¤lÃ¤kÃ¤ tyÃ¶nnÃ¤ minua vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itten joukkoon.Â»

151. HÃ¤n sanoi: Â»Herrani, anna anteeksi minulle ja veljelleni ja sulje meidÃ¤t laupeuteesi; sillÃ¤ sinÃ¤ olet armeliain armahtavien joukossa.Â»

152. (Herra sanoi): Â»NiitÃ¤, jotka tekivÃ¤t itselleen vasikan, kohtaa totisesti heidÃ¤n Herransa viha ja kurjuus maallisessa elÃ¤~ mÃ¤ssÃ¤. Siten palkitsemme ne, jotka (valheita) sepittÃ¤vÃ¤t.

153. Mutta jos ne, jotka pahaa tekevÃ¤t, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t ja tulevat uskoon, on sinun Herrasi totisesti jÃ¤lkeenpÃ¤in anteeksiantava ja armelias.

154. Kun Mooseksen viha oli lauhtunut, otti hÃ¤n maasta taulut, joihin oli piirretty johdatuksen ja armon sanat niille, jotka Her~ raansa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

155. Ja Mooses valitsi seitsemÃ¤nkymmentÃ¤ miestÃ¤ kansastaan MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤ksemme ajaksi, ja kun maanjÃ¤ristys yllÃ¤tti heidÃ¤t, hÃ¤n sanoi: Â»Herra, jos niin olisit tahtonut, olisit voinut jo aikaa sitten surmata heidÃ¤t ja minutkin. Surmaisitko nyt meidÃ¤t sen tÃ¤hden, mitÃ¤ hullut joukossamme ovat tehneet? Jumalani! heidÃ¤n toimensa tahtoasi vastaan on sinun puoleltasi vain koettelemus, jolla saatat harhaan kenet tahdot ja johdatat kenet tahdot. Olet Suojelijamme; anna meille anteeksi ja armahda meitÃ¤. SinÃ¤, joka olet paras kaikista armahtajista!

156. Ja anna meille kÃ¤sky kaikkeen hyvÃ¤Ã¤n tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; katso, luoksesi olemme me palanneet ja nÃ¤yttÃ¤mÃ¤si oikean tien omistimme.Â» HÃ¤n vastasi: Â»Kuritukseni kohtaa ketÃ¤ tahdon, mutta laupeuteni voittaa kaiken; sen mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤n ohjeeksi niille, jotka hurskautta harjoittavat ja antavat almuja, sekÃ¤ niille, jotka uskovat tunnusmerkkeihimmeÂ»,

157. niille, jotka seuraavat tÃ¤tÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, oppimatonta profeettaa, josta he lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t kuvauksen Toorassa ja Evankeliumissa. HÃ¤n tulee vaatimaan heiltÃ¤ hyviÃ¤ tekoja ja kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyden, sallimaan heille mikÃ¤ puhdasta on ja kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n saastaisen; hÃ¤n on vapauttava heidÃ¤t kuormasta ja kahleista, joihin heidÃ¤t on kytketty. Jotka uskovat

hÃ¤neen, kunnioittavat ja auttavat hÃ¤ntÃ¤ sekÃ¤ seuraavat sitÃ¤ valoa, joka on lÃ¤hetetty hÃ¤nen mukanaan, ne ovat onnellisia.

158. Sano: Â»Ihmissuku! Olen totisesti Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s teille kaikille, taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤nen, jonka on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman. Uskokaa siis Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, oppimattomaan profeettaan, joka uskoo Jumalaan ja HÃ¤nen sanoihinsa, ja seuratkaa HÃ¤ntÃ¤, jotta tulisitte oikealle tielle!Â»

159. Mooseksen kansan keskuudessa on joukko, joka johtaa (muita)totuudessa ja sen mukaan jakaa oikeutta.

160. Me olemme jakanut heidÃ¤t kahteentoista heimoon ja ryhmÃ¤Ã¤n. Ja Me annoimme Moosekselle seuraavan ilmestyksen hÃ¤nen pyytÃ¤essÃ¤Ã¤n vettÃ¤ kansalleen: Â»Iske sauvallasi kallioon!Â» Silloin kaksitoista lÃ¤hdettÃ¤ pulppusi siitÃ¤ esille; jokainen heimo lÃ¶ysi vedensaantipaikkansa. Ja Me annoimme pilven varjostaa heitÃ¤ ja lÃ¤hetimme heille ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ mannaa ja viiriÃ¤isiÃ¤. - Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, minkÃ¤ olemme teille suonut!Â» EmmekÃ¤ Me tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he tekivÃ¤t sitÃ¤ itselleen.

161. Ja kun heille sanottiin: Â»Asukaa tÃ¤ssÃ¤ kaupungissa ja ottakaa siitÃ¤ ravintonne, minkÃ¤ haluatte, sanokaa: Hittatun (syntien pÃ¤Ã¤stÃ¶) ja astukaa sisÃ¤Ã¤n portista kumartaen, niin annamme anteeksi pahuutenne ja enennÃ¤mme armomme niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.Â»

162. Silloin vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¤t heidÃ¤n joukossaan vÃ¤Ã¤nsivÃ¤t tÃ¤mÃ¤n sanan toiseksi, jota heille ei oltu sanottu. Siksi lÃ¤hetimme heille rangaistuksen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, ettÃ¤ he vÃ¤Ã¤rin tekivÃ¤t.

163. Ja kysele heiltÃ¤, Muhammed, kaupungista, joka oli meren rannalla, silloin kun he rikkoivat sapatin; sillÃ¤ sapattipÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n kalansa tulivat parvittain veden pintaan heidÃ¤n luokseen, mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he eivÃ¤t sapattia viettÃ¤neet, ne eivÃ¤t tulleet. Niin koettelimme Me heitÃ¤ sen vuoksi, ettÃ¤ he olivat tottelemattomia.

164. Ja kun erÃ¤s ryhmÃ¤ heistÃ¤ sanoi: Â»Miksi varoitatte te ihmisiÃ¤, jotka Jumala aikoo hukuttaa tai joille HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ankaran vitsauksen?Â» he vastasivat: Â»VÃ¤lttyÃ¤ksemme Herranne soimauksilta ja jotta he karttaisivat pahaa.Â»

165. Ja kun he unohtivat saamansa varoitukset, pelastimme Me ne, jotka kielsivÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyden, ja kuritimme vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¶itÃ¤ ankaralla vitsauksella heidÃ¤n jumalattomuutensa tÃ¤hden.

166. Ja heidÃ¤n kerskuessaan teoista, jotka heiltÃ¤ olivat kielletyt, sanoimme Me heille: Â»Muuttukaa inhottaviksi apinoiksi!Â»

167. Ja (muistele), miten sinun Herrasi ilmoitti heille, ettÃ¤ HÃ¤n aikoi aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille (kurittajia), jotka rasittavat heitÃ¤ mitÃ¤ pahimmilla vaivoilla. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta HÃ¤n on myÃ¶s armahtavainen ja laupias.

168. Ja Me jaoimme heidÃ¤t eri ryhmiksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. HeidÃ¤n joukossaan on vanhurskaita ja on sellaisia, jotka ovat kaukana hyvÃ¤stÃ¤, ja Me koettelimme heitÃ¤ sekÃ¤ hyvÃ¤llÃ¤ ettÃ¤ huonolla (onnella), jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t (luoksemme).

169. HeitÃ¤ seurasivat heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤, jotka perivÃ¤t PyhÃ¤n kirjoituksen; he kÃ¤vivÃ¤t kÃ¤siksi tÃ¤mÃ¤n maailman hyvÃ¤Ã¤n sanoen: Â»KyllÃ¤ se suodaan meille anteeksiÂ», ja jos taaskin sattui samanlaatuista hyvÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kohdalleen, tarttuivat he siihen. EikÃ¶ kirjoituksen liitto velvoittanut heitÃ¤ puhumaan Jumalasta ainoastaan sitÃ¤, mikÃ¤ on totuutta? Ja he ovat lukeneet, mitÃ¤ siinÃ¤ on kirjoitettuna! Mutta tulevan elÃ¤mÃ¤n asumus on kuitenkin parempi Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille; eikÃ¶ teillÃ¤ tosiaankaan ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

170. On niitÃ¤, jotka pysyvÃ¤t lujasti kiinni kirjoituksessa ja harjoittavat hartautta; totisesti emme tuhlaa pois niiden palkkaa,jotka hyvÃ¤Ã¤,rakentavat.

171. Ja kun hajoitimme vuoren heidÃ¤n ylÃ¤puolellaan, aivan kuin se olisi ollut pilvi, ja he luulivat sen luhistuvan heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen (Me sanoimme): Â»Ottakaa vastaan, ja pysykÃ¤Ã¤ lujasti siinÃ¤, minkÃ¤ olemme teille voimassamme antanut, ja ajatelkaa sen sisÃ¤llystÃ¤, jotta karttaisitte pahaa.Â»

172. Ja kun sinun Herrasi herÃ¤tti ihmisen (Aadamin) lasten lanteista jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤ heille ja haastoi heidÃ¤t todistamaan itseÃ¤Ã¤n vastaan (sanoen): Â»EnkÃ¶ ole Herranne?Â» he vastasivat: Â»KyllÃ¤, me olemme sen todistajiaÂ», niin tarkoitti tÃ¤mÃ¤ sitÃ¤, ettette te ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ voisi sanoa: Â»Me olimme totisesti tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ tÃ¤stÃ¤Â»

173. tai ettette voisi sanoa: Â»Ã„itimme ja isÃ¤mme ennen meitÃ¤ kumarsivat muita Jumalan rinnalla, ja olemme vain heidÃ¤n

jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤Ã¤n. HÃ¤vitÃ¤tkÃ¶ meidÃ¤t sen tÃ¤hden, mitÃ¤ harhain palvojat tekivÃ¤t?Â»

174. TÃ¤llÃ¤ tavoin selvitÃ¤mme Me tunnusmerkkimme, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t (puoleemme).

175. Lue heille tarina ihmisistÃ¤, joille Me annoimme tunnusmerkkimme ja jotka tyÃ¶nsivÃ¤t ne luotaan. Ja saatana saavutti heidÃ¤t, ja heistÃ¤ tuli sellaisia, joiden tie vie harhaan.

176. Ja jos olisimme tahtonut, olisimme Me totisesti korottanut hÃ¤net niillÃ¤ (tunnusmerkeillÃ¤mme), mutta hÃ¤n kiintyi maallisiin ja seurasi himojaan. HÃ¤n kÃ¤yttÃ¤ytyi kuin koira: jos kÃ¤yt sitÃ¤ kohti, pursuu sen kieli ulos suusta, ja jos jÃ¤tÃ¤t sen rauhaan, pursuu sen kieli suusta. NÃ¤in on laita myÃ¶s ihmisten, jotka vÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi; kerro heille siksi tÃ¤mÃ¤ kertomus, jotta he ajattelisivat.

177. Kurja on niiden ihmisten laita, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkejÃ¤mme vaiheena ja tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ sieluilleen.

178. Se, jota Jumala johdattaa, on kulkeva oikeata tietÃ¤, mutta ne, joiden HÃ¤n antaa joutua harhaan, ovat kadotuksen omat.

179. Ja totisesti olemme helvetin omiksi luonut joukon dzinnejÃ¤ ja ihmisiÃ¤. HeillÃ¤ on sydÃ¤met, joilla he eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤, heillÃ¤ on silmÃ¤t, joilla he eivÃ¤t nÃ¤e, ja heillÃ¤ on korvat, joilla he eivÃ¤t kuule; he ovat karjan kaltaisia, ei, he kulkevat vielÃ¤ pahemmin harhaan; he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

180. Ja Jumalan ovat kaikkein jaloimmat nimet (ominaisuudet). SentÃ¤hden rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ niillÃ¤ ja karttakaa niitÃ¤, jotka vÃ¤Ã¤rinkÃ¤yttÃ¤vÃ¤t HÃ¤nen nimiÃ¤Ã¤n! KyllÃ¤ he saavat palkan ansioittensa mukaan.

181. Ja niiden keskuudessa, jotka olemme luonut, on joukko, joka johtaa ihmisiÃ¤ totuudessa ja sen mukaisesti jakaa oikeutta.

182. Mutta niitÃ¤, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheena, kuljetamme Me pois askel askeleelta, tavalla, jota he eivÃ¤t havaitse.

183. Ja vaikka suvaitsenkin heitÃ¤, on Minun suunnitelmani horjumaton.

184. EivÃ¤tkÃ¶ he ymmÃ¤rrÃ¤, ettei heidÃ¤n kumppaninsa (Muhammed) suinkaan ole mieletÃ¶n; hÃ¤n on vain julkinen varoittaja.

185. EivÃ¤tkÃ¶ he ole tarkastelleet taivaitten ja maan hallintoa ja kaikkea, minkÃ¤ Jumala on luonut (ja huomanneet) ettÃ¤ heidÃ¤n aikansa jo lÃ¤henee loppuaan? Ja mihin sanomaan he tÃ¤mÃ¤n (Koraanin) jÃ¤lkeen aikovat uskoa?

186. SillÃ¤ niille, joiden Jumala antaa kulkea harhaan, ei ole opasta; ja HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t menehtymÃ¤Ã¤n uhmailuihinsa.

187. He kysyvÃ¤t sinulta hetkeÃ¤, jolloin se tapahtuu. Sano: Â»Sen tietÃ¤Ã¤ ainoastaan Jumala, ja HÃ¤n yksin on tekevÃ¤ aikanaan sen tunnetuksi. Raskaana se painaa taivasta ja maata; ja odottamatta on se yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤ teidÃ¤t. He kysyvÃ¤t sinulta aivan kuin sinÃ¤ sen tietÃ¤isit. Sano: Â»Jumala yksin sen tietÃ¤Ã¤; mutta enimmÃ¤t ihmiset eivÃ¤t tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n.Â»

188. Sano: Â»Ei ole minun vallassani itse itseÃ¤ni hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ tai vahingoittaa, kaikki on Jumalan vallassa; mutta jos tuntisin salatun, ympÃ¤rÃ¶isin itseni hyvÃ¤llÃ¤, eikÃ¤ paha minuun ulottuisi. MinÃ¤ olen vain varoittaja ja ilosanoman saattaja uskovaisille.

189. HÃ¤n on luonut teidÃ¤t yhdestÃ¤ ainoasta ihmisestÃ¤, ja hÃ¤nestÃ¤ teki HÃ¤n hÃ¤nen vaimonsa, jotta hÃ¤n (mies) lÃ¶ytÃ¤isi hÃ¤nestÃ¤ virkistyksensÃ¤; ja kun hÃ¤n oli maannut vaimonsa, kantoi tÃ¤mÃ¤ kevyesti taakkansa ja liikkui vapaasti. Kun se tuli raskaaksi, rukoilivat he Jumalaa, Herraansa: Â»Jos annat meille terveen (lapsen), olemme me sinulle totisesti kiitollisia!Â»

190. Ja senjÃ¤lkeen kun HÃ¤n oli antanut heille terveen (lapsen), kumarsivat he toistakin (jumalia) HÃ¤nen rinnallaan hyvÃ¤n lahjan antajina. Mutta Jumala on paljon korkeampi, kuin mitÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

191. Asettaisivatko he HÃ¤nen rinnalleen sellaisia, jotka eivÃ¤t voi mitÃ¤Ã¤n luoda, kun ovat itsekin HÃ¤nen luomiaan

192. eivÃ¤tkÃ¤ voi heitÃ¤ auttaa, kun eivÃ¤t voi auttaa edes itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n?

193. Ja jos te kutsutte heitÃ¤ alistumaan johdatukseen, eivÃ¤t he seuraa teitÃ¤; on samantekevÃ¤Ã¤ teille, kutsutteko heitÃ¤ vai vaikenette.

194. Katso, ne, joita te palvelette Jumalan lisÃ¤ksi, ovat kaltaisianne orjia. Rukoilkaa siis heitÃ¤, ja vastatkoot he teille, jos tarkoitatte tÃ¤yttÃ¤ totta!

195. Onko heillÃ¤ (epÃ¤jumalilla) jalat kÃ¤vellÃ¤kseen? Tai onko heillÃ¤ kÃ¤det tarttuakseen? Tai onko heillÃ¤ silmÃ¤t nÃ¤hdÃ¤kseen tai korvat kuullakseen? Sano: Â»Rukoilkaa jumalanvertaisianne, punokaa juonenne minua vastaan Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ minua sÃ¤Ã¤stÃ¤kÃ¶.

196. Katso, minun liittolaisena on Jumala, HÃ¤n, joka on lÃ¤hettÃ¤nyt PyhÃ¤n kirjoituksen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; HÃ¤n suojelee kaikkia vanhurskaita.

197. Mutta ne, joita te rukoilette HÃ¤nen vertaisinaan, eivÃ¤t voi auttaa teitÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ edes itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.Â»

198. Ja jos te vaaditte heitÃ¤ seuraamaan johdatusta, eivÃ¤t he kuule, ja sinÃ¤ nÃ¤et heidÃ¤n tarkastelevan sinua nÃ¤kemÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n. 199. Ole sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, vaadi kohtuutta ja karta ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤!

199. Ja jos te vaaditte heitÃ¤ seuraamaan johdatusta, eivÃ¤t he kuule, ja sinÃ¤ nÃ¤et heidÃ¤n tarkastelevan sinua nÃ¤kemÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n. Ole sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, vaadi kohtuutta ja karta ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤!

200. Ja kun joku Saatanan pistopuhe haavoittaa mieltÃ¤si, niin pakene Jumalan turviin! HÃ¤n on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

201. Totisesti, kun hurskauden harjoittajia kohtaa joku Saatanan kiusaus, muistavat he (HÃ¤net), ja katso, silloin valkenee heille (johdatus).

202. HeidÃ¤n veljensÃ¤ viekoittelee hÃ¤n yhÃ¤ edemmÃ¤ksi harhaan eikÃ¤ hellitÃ¤.

203. Ja kun et tuo heille mitÃ¤Ã¤n tunnusmerkkiÃ¤, he sanovat: Â»Miksi et ole valinnut mitÃ¤Ã¤n?Â» Sano: Â»MinÃ¤ noudatan vain sitÃ¤, minkÃ¤ Herrani ilmoittaa minulle.Â» TÃ¤mÃ¤ on valkeus Herraltamme, johdatukseksi ja armonosoitukseksi uskovaisille.

204. Kun Koraania luetaan, kuunnelkaa tarkkaan ja olkaa vaiti, jotta saisitte armon osaksenne.

205. Ja rukoile Herraasi sielusi nÃ¶yryydessÃ¤ ja pelossa suuritta sanoitta sekÃ¤ aamuin ettÃ¤ illoin, Ã¤lÃ¤kÃ¤ ole penseÃ¤!

206. 2O6. Katso niitÃ¤, jotka ovat Herrasi luona; ei ylpeys saa heitÃ¤ lakkaamaan palvelemasta HÃ¤ntÃ¤, vaan he ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ ja kumartavat HÃ¤ntÃ¤.